

Dog gælder denne Bestemmelse ikke, naar det drejer sig om:

1. Udøvelsen af Retten til lovligt Forsvar, det vil sige til at modsætte sig et Brud paa den Forpligtelse, der indeholdes i Artikel I, 1ste Stykke.
2. En Handling foretaget i Henhold til Folkeforbundspagtens Artikel 16.
3. En Handling foretaget som Følge af en Beslutning taget af Folkenes Forbunds Delegeretforsamling eller Raad, eller i Henhold til Folkeforbundspagtens Artikel 15, Stk. 7, forudsat, at i sidste Tilfælde, denne Handling er rettet mod en Stat, som først har været den angribende.

Artikel 2.

Enhver af de høje kontraherende Parter forpligter sig ligeoverfor enhver af de andre til at henskyde alle Uoverensstemmelser, af hvilken som helst Art, der maatte opstaa mellem dem, og som ikke har kunnet løses gennem de sædvanlige diplomatiske Forhandlinger, til fredelig Bilæggelse paa den i denne Overenskomst foreskrevne Maade.

Artikel 3.

Hvis en af de høje kontraherende Parter mener, at et Brud paa denne Overenskomsts første Artikel er blevet eller bliver begaaet, skal den uopholdelig forelægge Sagen for Folkenes Forbunds Raad.

Kapitel II. — Fredelig Bilæggelse af Tvistigheder.

Artikel 4.

1. De i de følgende Artikler foreskrevne Bestemmelser skal anvendes ved Bilæggelse af Tvistigheder mellem Parterne, med Forbehold af de Forpligtelser af mere omfattende Karakter, som maatte fremgaa af andre indbyrdes Overenskomster.

2. Disse Bestemmelser anvendes ikke ved Tvistigheder, opstaaet som Følge af Handlinger, der ligger forud for denne Overenskomst, og som hører Fortiden til.

Artikel 5.

1. De Uoverensstemmelser, for hvis Løsning der ved andre mellem de stridende Parter gældende Overenskomster er foreskrevet en særlig Behandling, skal afgøres i Henhold til Bestemmelserne i disse Overenskomster.

2. Hvis imidlertid disse Overenskomster kun foreskriver Forligsbehandling, skal, naar denne Fremgangsmaade ikke har ført til noget Resultat, nærværende Overenskomsts Bestemmelser vedrørende retlig Afgørelse eller Voldgift bringes i Anvendelse, forsaavidt det drejer sig om Tvistigheder af retlig Karakter.

Første Del.

Retlig Afgørelse eller Voldgift.

Artikel 6.

Alle Tvistigheder, hvor de kontraherende Parter gensidig maatte strides om en Ret, skal henvises til Afgørelse ved den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, med mindre Parterne i Henhold til de i det følgende anførte Bestemmelser enes om at forelægge Sagen for en Voldgiftsdomstol.

Det er underforstaaet, at de ovenfor nævnte Tvistigheder særlig omfatter dem, der omtales i Artikel 36 i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.

Artikel 7.

Hvis Parterne er enige om at forelægge de i den foregaaende Artikel omhandlede Tvistigheder for en Voldgiftsdomstol, skal de oprette en Voldgiftsaftale, i hvilken de nærmere fastsætter Stridens Genstand, Valget af Dommere og den